

Dir Déu

Per JoanM el dv., 01/09/2017 - 09:00

Sovint costa apuntar al cel. Parlar-ne amb la vida, de Déu, de Jesús, de l'agraïment de la fe i la vida que hem rebut. Ser missioners alegres d'una nova forma de viure. No pas gent pesada i obcecada amb la religió, tossuda per voler donar la llauna a qui es trobi pel camí, sinó creients que comparteixen en el dia a dia el que flueix dins: la fe i l'esperança, amb naturalitat. Quan construïm el Regne de Déu només en obres, ens diuen filantròpics. Quan compartim amb senzillesa la fe que ens sosté, ens aparten com a massa "religiosos".

Com encomanar-los tot aquest tresor encisant amb perfum discret i no pas forçant amb cops a la taula? Com apuntar-te millor, Déu meu, perquè et contemplin?
